

ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.

Πανελλήνιος Σύλλογος
Φίλων Αστρολογίας

Μάιος 2019

Τεύχος 1ο

Η Κοσμική Αστρολογία στον 21^ο Αιώνα

Ετήσιο Περιοδικό ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α
Αθήνα

Διανομή Δωρεάν

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΩΡΟΣΚΟΠΙΟ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Το ιστορικό πλαίσιο

Οι χάρτες κρατών είναι το βασικό εργαλείο της κοσμικής αστρολογίας στον σύγχρονο κόσμο, όμως αυτό δεν ήταν πάντα έτσι. Μέχρι πρόσφατα, οι κοσμικοί αστρολόγοι βασιζόνταν σχεδόν αποκλειστικά στους χάρτες που καταστρώνονταν για τις νουμηνίες και τις πλανητικές εισόδους για συγκεκριμένες τοποθεσίες χρησιμοποιώντας τεχνικές όπως αυτή του Πτολεμαίου¹ με μια γεωγραφική περιοχή να την κυβερνά ένα συγκεκριμένο ζώδιο. Ο λόγος για τον οποίο η παραδοσιακή αστρολογία δεν έκανε χρήση του χάρτη ενός κράτους είναι αρκετά σαφής, καθώς η ίδια η έννοια του κράτους είναι ιστορικά ένα αρκετά πρόσφατο δημιούργημα, μια ιδέα που διαμορφώθηκε στην Ευρώπη κατά την περίοδο από τον 16ο έως τον 19ο αιώνα και η οποία μόλις τον 20ο αιώνα, επικράτησε ως έννοια παγκοσμίως. Είναι προφανές ότι εάν οι πρόγονοί σας δεν είχαν ιδέα ότι είναι μέλη ενός κράτους-έθνους, τότε δεν είχαν και κανέναν λόγο να καταστρώσουν ένα ωροσκόπιο για το κράτος. Η έννοια του εθνικισμού, η ιδεολογία δηλαδή που τοποθετεί την πίστη στο κράτος πάνω από κάθε άλλο συναίσθημα, είναι επίσης σχετικά πρόσφατη και αναπτύχθηκε παράλληλα με την θεσμική ανάπτυξη του κράτους το οποίο και εξυπηρετεί. Οι άνθρωποι παλιότερα ταυτίζονταν περισσότερο με την γεωγραφική περιοχή όπου διέμεναν, με τον γαιοκτήμονα για τον οποίο δούλευαν ή με την θρησκευτική ομάδα στην οποία ανήκαν. Είχε μεγαλύτερη σημασία επομένως για τους αστρολόγους να καταστρώσουν χάρτες για τον γαιοκτήμονα, τον πρίγκιπα, τον βασιλιά, τον αυτοκράτορα ή τον ηγέτη και να αξιολογήσουν την ιστορία και το μέλλον των μεγάλων θρησκειών του κόσμου, παρά να επιχειρήσουν να καθορίσουν έναν συγκεκριμένο χάρτη για το ίδιο το έθνος. Το σκεπτικό που επικρατούσε ήταν ότι ο βασιλιάς αντιπροσώπευε το έθνος και άρα οι χάρτες που καταστρώνονταν για την γέννησή του και την στέψη του ήταν πρωταρχικής σημασίας. Άλλα θέματα, όπως επικείμενες καταστροφές, ξηρασίες και πόλεμοι, θα προβλέπονταν από τις φάσεις της Σελήνης, από τους χάρτες εισόδου και τους κομήτες ή από άλλες παραδοσιακές τεχνικές.

Ακόμη και σήμερα η έννοια της εθνικής «κυριαρχίας», σύμφωνα με την οποία κάθε κράτος είναι μια ανεξάρτητη οντότητα, είναι υπερτιμημένη, καθώς όλα τα κράτη στην πραγματικότητα αλληλεξαρτώνται και συνδέονται μεταξύ τους μέσω του διεθνούς δικαίου, των στρατιωτικών συμμαχιών και των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων, των πολυεθνικών εταιρειών. Παρολαυτά το έθνος-κράτος παραμένει το βασικό δομικό στοιχείο και η κοσμική αστρολογία έχει στρέψει το ενδιαφέρον της μελέτης πολύ περισσότερο προς την εξέταση των χαρτών αυτών που καταστρώνονται για τα κράτη.

Αυτή η αλλαγή στην πολιτική συνείδηση φαίνεται καλύτερα με ένα αστρολογικό παράδειγμα από το Ηνωμένο Βασίλειο. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί πιθανοί χάρτες

Nicholas Campion
(μετάφραση Άθαν Ζέρβας)

από το βιβλίο **Mundane Astrology**, 4ο κεφάλαιο

για το Ηνωμένο Βασίλειο², αλλά οι δύο πιο δημοφιλείς είναι αυτός για τη στέψη του Γουλιέλμου του Κατακτητή ως βασιλιά της Αγγλίας το 1066 και εκείνος για τη νομική ένωση της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας το 1801. Το πρώτο ωροσκόπιο καταστρώθηκε για μια στιγμή κατά την οποία το μέλλον της χώρας συνδέθηκε αποκλειστικά με το μέλλον του ηγέτη και το δεύτερο καταστρώθηκε για μια συνταγματική και νομική πράξη, με την οποία το κράτος θεωρήθηκε ως αυθύπαρκτη οντότητα.

Το πολιτικό σώμα

Στην πολιτική θεωρία της Αναγέννησης, η πολιτική μονάδα, είτε πρόκειται για πόλη είτε για κράτος, πριγκιπάτο ή αυτοκρατορία, συχνά παραλληλίζεται με το ανθρώπινο σώμα. Αυτό δεν είναι τόσο ασυνήθιστο διότι ακόμα και σήμερα χρησιμοποιούμε όρους όπως τα «κρατικά όργανα» για να περιγράψουμε τους κυβερνητικούς φορείς ή τον «επικεφαλής» του κράτους για να περιγράψουμε την συμβολική κεφαλή της κυβέρνησης. Ο όρος που οι φιλόσοφοι της Αναγέννησης χρησιμοποιούσαν για να περιγράψουν την πολιτική μονάδα ήταν το «πολιτικό σώμα», μια φράση που ίσως προήλθε από την έννοια του ηγεμόνα που ενσαρκώνει ολόκληρη την πολιτική μονάδα.

Το παραπάνω ως έννοια είναι πολύ κοντά στο σκεπτικό της σύγχρονης αστρολογίας, γιατί με την φράση «πολιτικό σώμα», η πολιτική μονάδα θεωρείται ως ένα ενοποιημένο σύνολο, τα μέρη του οποίου ήταν αλληλεξαρτώμενα και βασιζόνταν το ένα στο άλλο για επιβίωση.

Ήταν η συνειδητοποίηση της ανάγκης να διατηρηθεί μια ισορροπία μεταξύ των διαφόρων οργάνων και των μελών του πολιτικού σώματος που έδωσε το έναυσμα για το έργο των αναγεννησιακών φιλοσόφων όπως του Μακιαβέλλι (1469-1527) στην Ιταλία. Η ιδέα ότι το πολιτικό σώμα θα μπορούσε πράγματι να «αρρωστήσει» είναι μια από τις βασικές παρομοιώσεις στο σπουδαίο έργο του Σαίξπηρ "Άμλετ", που δημοσιεύτηκε το 1604. Ο Fulke Grenville (Άγγλος ποιητής), συνέδεσε το ανθρώπινο σώμα, το κράτος, τον ζωδιακό και τις εποχές γράφοντας:

Τα κράτη περνάνε από στάδια όπως και το ανθρώπινο σώμα. Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο, Χειμώνας και μετά έρχεται ο τάφος³

Για τον Σαίξπηρ και τους σύγχρονους του η έννοια του κράτους ως ενός οργανικού συνόλου ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με την αστρολογική κοσμοθεωρία, σύμφωνα με την οποία όλες οι πτυχές της ζωής ήταν αλληλένδετοι

κρίκοι στην «Μεγάλη Αλυσίδα του Όντος» που συνέδεε τον ουρανό με τη γη.

Περί τα τέλη του 17ου αιώνα, η αστρολογία έπαψε να έχει τον σεβασμό των Ευρωπαίων διανοητών αλλά η έννοια του κράτους ως «πολιτικού σώματος» διατηρήθηκε. Ο Γάλλος φιλόσοφος Ζαν-Ζακ Ρουσσώ (1712-78) δεν είχε γνώσεις αστρολογίας (απ' όσο γνωρίζουμε), αλλά επηρεάστηκε πάρα πολύ από αυτή την παλιά θεώρηση. Έγραψε ότι: «Μόλις το πλήθος ενωθεί έτσι ακριβώς σαν ένα σώμα, κανείς δεν μπορεί να βλάψει κανένα από τα μέλη χωρίς να επιτεθεί στο σύνολο» και «Σε σχέση με τις ξένες δυνάμεις το πολιτικό σώμα είναι μια ενιαία οντότητα, ένα άτομο»⁴.

Η θεωρία που ο Ρουσσώ περιγράφει εδώ είναι η πολιτική θεωρία της κοσμικής αστρολογίας. Όντως, αν εξετάσουμε το έργο πολιτικών φιλοσόφων, θα ανακαλύψουμε για μια ακόμη φορά την θεωρία της κοσμικής αστρολογίας σε όλο της τον πλούτο, διότι οι ίδιοι οι πολιτικοί φιλόσοφοι, έζησαν όλοι σε έναν κόσμο του οποίου τα πνευματικά θεμέλια είχαν τεθεί από την αστρολογία.

Η θεωρία του πολιτικού σώματος - ότι υπάρχει μια αναλογία μεταξύ του ατόμου και του συλλογικού - είναι από μόνη της κεντρική στην κοσμική αστρολογία και αυτή η θεωρία μας επιτρέπει να βρούμε τους κανόνες για την ερμηνεία του γενέθλιου θέματος ενός ατόμου και να τους χρησιμοποιήσουμε στον χάρτη ενός κράτους. Οι ίδιες υποθέσεις που κάνουμε για τις ψυχολογικές διεργασίες σε έναν γενέθλιο χάρτη, μπορούν πιθανώς να γίνουν και για τις πολιτικές διεργασίες σε έναν κοσμικό χάρτη.

Το έθνος

Η έννοια του έθνους-κράτους στην σημερινή εποχή, αποτελεί μια νομική οντότητα που δημιουργείται από το έθνος, με σκοπό την αυτοδιαχείρισή του μέσα από ένα σύνταγμα. Ως έθνος, μπορεί να θεωρηθεί ένα σύνολο ανθρώπων που μοιράζονται κοινή πολιτιστική κληρονομιά, γλώσσα και κουλτούρα και το οποίο σύνολο διαμένει σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Είναι προφανές ότι υπάρχουν περιπτώσεις εθνών που δεν έχουν κράτος, όπως οι Παλαιστίνιοι, οι Βάσκοι ή οι Κούρδοι και περιπτώσεις κρατών τα οποία εμπεριέχουν περισσότερα από ένα έθνη, όπως οι Η.Π.Α. ή η πρώην Ε.Σ.Σ.Δ., αλλά αυτές είναι εξαιρέσεις που επιβεβαιώνουν τον κανόνα.

Το έθνος μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως η φυσική συσχέτιση με το συλλογικό ασυνείδητο⁵, διότι το ίδιο το συλλογικό ασυνείδητο παρέχει τη συνεκτική ενότητα του έθνους, όσον αφορά την κοινή ταυτότητα κάθε ατόμου με το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον του έθνους. Αυτό δεν είναι σε καμία περίπτωση μια ριζοσπαστική πρόταση, καθώς πολλοί πολιτικοί φιλόσοφοι, διατυπώνουν την υπόθεση ότι υπάρχει μια άυλη ποιότητα, ένα «ιδανικό», μια «γενική βούληση» ή ένα «εθνικό πνεύμα», που δεσμεύει ένα έθνος από κοινού. Πράγματι, μια τέτοια έννοια είναι κεντρική για την κοσμική αστρολογία και εκείνοι οι σύγχρονοι φιλόσοφοι που ασπάζονται αυτή την έννοια, (όπως ο Χέγκελ τον 19ο αιώνα), στην πραγματικότητα το οφείλουν στην αστρολογία.

Μια τέτοια θεωρία προϋποθέτει ότι όλα τα μέλη ενός έθνους, αντλούν από μια κοινή πηγή σκέψεων, που έχουν αποκτηθεί και μεταδοθεί μέσω της ιστορίας και μοιράζο-

νται μια κοινή βούληση, να συνεχίσουν να ζουν μαζί ως έθνος στο μέλλον. Επομένως, όταν ένα έθνος οργανώνεται σε ένα κράτος, τότε με αυτόν τον τρόπο, εκφράζει το στάδιο της εξέλιξης αυτής της συλλογικής πηγής σκέψεων, αναμνήσεων, ελπίδων, φόβων και επιθυμιών, δηλαδή το συλλογικό ασυνείδητο.

Ο ίδιος ο χάρτης του έθνους μπορεί να πούμε ότι καθρεφτίζει ένα συγκεκριμένο και κρίσιμο στάδιο της εξέλιξης του συλλογικού ασυνείδητου του έθνους. Στην πραγματικότητα αυτό που βλέπουμε σε αυτόν τον καθρέφτη, είναι το ωροσκόπιο για ένα συγκεκριμένο γεγονός, που συνήθως, αλλά όχι πάντα, είναι μια νομική πράξη που έχει να κάνει με την απόκτηση ή την μεταφορά πολιτικής εξουσίας στο έθνος. Αυτή η μεταφορά δύναμης, συνήθως διενεργείται μέσω των μηχανισμών του κράτους.

Η δημιουργία του Κράτους

Μπορούμε να ορίσουμε το κράτος γενικά ως το σύστημα θεσμών που υιοθετεί ένα έθνος, με σκοπό τη ρύθμιση της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής του ζωής. Ένα ωροσκόπιο που καταστρώνεται για τη δημιουργία ενός κράτους δεν θα παρουσιάζει μόνο την κατάσταση του συλλογικού ασυνείδητου σε μυθολογικό ή ψυχολογικό επίπεδο, αλλά και τις υποθέσεις του κράτους στο υλικό επίπεδο, όπως δημόσια σκάνδαλα, οικονομικές υποθέσεις και εξωτερικές σχέσεις.

Υπάρχουν δύο κύριες θεωρίες σχετικά με τη δημιουργία του κράτους από το έθνος και τη σχέση που έχουν αυτά τα δύο. Μπορούμε γενικά να δεχτούμε ότι η «γέφυρα» ανάμεσα στο έθνος και το κράτος είναι το σύνταγμα, το σύνολο των κανόνων που καθορίζουν την ορθή λειτουργία του κράτους. Επομένως, ένα ωροσκόπιο κράτους συνήθως καταστρώνεται για ένα συνταγματικό γεγονός και τα ωροσκόπια για τις περισσότερες σύγχρονες χώρες του κόσμου καταστρώνονται για τέτοιες στιγμές.

Η πρώτη θεωρία υποστηρίζει ότι ένα έθνος αποφασίζει να γράψει ένα σύνταγμα - και έτσι να δημιουργήσει ένα κράτος - ως συνειδητή πράξη, με το σύνταγμα να χρησιμεύει πράγματι ως «γέφυρα» μεταξύ έθνους και κράτους. Σε μια τέτοια περίπτωση έχουμε μια σαφή θεωρητική βάση για να πάρουμε το συνταγματικό γεγονός ως πηγή του εθνικού χάρτη.

Η θεωρία αυτή είναι πολύ χρήσιμη, καθώς μπορεί να εφαρμοστεί στις περιπτώσεις εκείνων των πρώην αποικιακών κρατών στον τρίτο κόσμο, που έτυχαν νομικής ανεξαρτησίας μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Εντούτοις, ενδέχεται να έχουμε επιφυλάξεις σχετικά με αυτούς τους χάρτες, διότι τα έθνη που αποτελούν αυτά τα πρώην αποικιακά κράτη είχαν οργανωθεί ήδη πολιτικά πολλούς αιώνες πριν από την άφιξη των Ευρωπαίων. Προφανώς πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τα ιστορικά δεδομένα που έχουμε στη διάθεσή μας και να τεστάρουμε τα ωροσκόπια που προκύπτουν μέσα από τις διελεύσεις και τις προόδους, για να δούμε κατά πόσο σε αυτούς τους χάρτες αντικατοπτρίζονται τα γεγονότα στην πολιτική και οικονομική ζωή του κράτους.

Η δεύτερη θεωρία είναι αυτή που προτάθηκε στη σύγχρονη φιλοσοφία από τον Χέγκελ και τον Μαρξ, τους δύο πυλώνες της πολιτικής επιστήμης του 19ου αιώνα. Αυτή η θεωρία υποστηρίζει ότι το κράτος είναι μια θεμελιώδης

εκδήλωση της ανθρώπινης κοινωνίας και όχι μια συνειδητή δημιουργία και ότι το σύνταγμα αναδύεται σε μια χρονική περίοδο για να εκπληρώσει τις ανάγκες του κράτους. Σύμφωνα με τον Χέγκελ το εξελισσόμενο σύνταγμα αντανακλά σταδιακές αλλαγές στο «εθνικό πνεύμα», το οποίο μπορούμε να εξισώσουμε με το «συλλογικό ασυνείδητο» του Κάρλ Γκούσταβ Γιούνγκ. Αυτή η θεωρία είναι ίσως πιο σχετική με την αστρολογία, καθώς είναι επηρεασμένη από τον νεοπλατωνισμό, την φιλοσοφία που θεωρεί την εκδήλωση στο υλικό επίπεδο, ως μια αντανάκλαση των λεπτών αλλαγών στο «ιδεατό» επίπεδο. Αυτή η θεωρία μπορεί επίσης να φανεί χρήσιμη σε εκείνες τις περιπτώσεις που δεν έχουμε κανένα ικανοποιητικό ωροσκόπιο έθνους. Το πιο προφανές παράδειγμα από την άποψη αυτή είναι η Αγγλία, η οποία έχει ζήσει 1500 χρόνια ανεξάρτητης ιστορίας και για την οποία οι αστρολόγοι πρότειναν περίπου μισή ντουζίνα εναλλακτικά ωροσκόπια. Το πρόβλημα της εύρεσης του «σωστού» χάρτη για τη χώρα επιλύεται εν μέρει εάν κάνουμε την παραδοχή ότι κάθε ένας από τους υποψηφίους χάρτες είναι εξίσου έγκυρος, γιατί όλοι τους αντανακλούν την σταδιακή εξέλιξη του αγγλικού συλλογικού ασυνείδητου. Μια τέτοια θεωρία μπορεί να δοκιμαστεί εξετάζοντας τις κοινές αστρολογικές συνδέσεις που υπάρχουν σε όλους τους χάρτες⁶.

Για τους πολιτικούς θεωρητικούς της Αναγέννησης η αστρολογία ήταν ένα γενικά αποδεκτό κομμάτι της κοσμοθεωρίας τους και οι πολιτικοί θεωρητικοί του σήμερα είναι οι πνευματικοί απόγονοι αυτών των αναγεννησιακών μελετητών. Εναπόκειται στους σημερινούς αστρολόγους να αποκαταστήσουν τη σύνδεση μεταξύ της αστρολογίας και της σύγχρονης πολιτικής θεωρίας.

Η ιεράρχηση των χαρτών

Οι χάρτες υπολογίζονται για ακριβή γεγονότα, όπως διακηρύξεις ανεξαρτησίας, βασιλικές στέψεις ή βουλευτικές εκλογές και μερικές φορές είναι δύσκολο να γνωρίζουμε ποιος ακριβώς είναι ο κατάλληλος χάρτης που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε. Μπορεί να βοηθήσει ωστόσο, το να ιεραρχήσουμε τους χάρτες, έτσι ώστε να μπορούμε να δούμε ποιος είναι ο πιο σημαντικός. Οι λιγότερο σημαντικοί χάρτες, πάντα θα επισκιάζονται από τους πιο σημαντικούς και θα τείνουν να είναι λειτουργικοί για πιο συγκεκριμένα θέματα και για πιο μικρά διαστήματα.

Επιπλέον, η αξία κάθε χάρτη μπορεί να κριθεί μέσα από τα ιστορικά γεγονότα και το κατά πόσο ο ίδιος χάρτης δείχνει διάφορα γεγονότα. Για παράδειγμα, ένα ωροσκόπιο για την ίδρυση ενός ανεξάρτητου εθνικού κράτους, είναι προφανώς το πιο σημαντικό ωροσκόπιο για ένα κράτος και αυτό θα ισχύει όσο το κράτος συνεχίζει να υπάρχει (*λαμβάνουμε υπόψη ότι δεν έχουμε χάρτη για το έθνος καθ'αυτό, αλλά μόνο για τη δημιουργία του κράτους*).

Ας υποθέσουμε ότι το νέο ανεξάρτητο κράτος όρισε βασιλιά, όπως ήταν και η μόδα στην Ευρώπη του 19ου αιώνα. Το ωροσκόπιο για την βασιλική στέψη θα περιγράφει την ύπαρξη του κράτους ως μοναρχίας, αλλά δεν θα ήταν τόσο σημαντικό όσο ο χάρτης της ανεξαρτησίας και ο χάρτης της στέψης μάλλον θα κάνει αναφορά στον πρώτο χάρτη. Αργότερα ο βασιλιάς θα μπορούσε να επιτρέψει την θέσπιση ενός νέου συντάγματος και τη συγκρότηση ενός κοινοβουλίου. Ο καινούργιος χάρτης

που θα καταστρωθεί θα περιγράφει τη ζωή του κράτους ως συνταγματικής μοναρχίας πλέον, ενώ ο χάρτης για τις πρώτες βουλευτικές εκλογές της χώρας θα περιγράφει τη ζωή της πρώτης δημοκρατικής κυβέρνησης. Ο χάρτης για την στέψη του βασιλιά, στο πρόσωπο του οποίου προβάλλονται οι προσδοκίες του έθνους, λειτουργεί ως το ωροσκόπιο της συλλογικής ομάδας παράλληλα με τον χάρτη ανεξαρτησίας, αλλά θα χρειαστεί να αντικατασταθεί, όταν ο βασιλιάς πεθάνει, από τους χάρτες της γέννησης και της στέψης του διαδόχου.

Ας υποθέσουμε τώρα ότι στην χώρα συμβαίνει μια επανάσταση που σαρώνει όλα τα όργανα της κυβέρνησης. Αυτό προϋποθέτει ότι τα όργανα δεν κατάφεραν να συμβαδίσουν με τον ρυθμό της αλλαγής του συλλογικού ασυνείδητου (*ή αλλιώς του εθνικού πνεύματος*) και ότι η πρακτική έκφραση του συλλογικού - η καθημερινή ζωή του έθνους - έφθασε σε σημείο δυσαρμονίας με την κυβέρνηση. Εγκαθιδρύεται μια δημοκρατική κυβέρνηση και όλοι οι προηγούμενοι χάρτες καθίστανται άκυροι, εκτός βέβαια από τον χάρτη της ανεξαρτησίας. Οι χάρτες που λειτουργούν τώρα για το έθνος, είναι ο χάρτης της δημοκρατίας μαζί με τον χάρτη της ανεξαρτησίας, αν και θα χρειαστεί να εξεταστούν περισσότεροι χάρτες στην συνέχεια, με την ανάδειξη ενός ισχυρού ηγέτη.

Οι προηγούμενοι χάρτες για την περίοδο της μοναρχίας, εξακολουθούν να ισχύουν ως δείκτες της κατάστασης του συλλογικού κατά τη χρονική στιγμή της κατάστροφής τους και μπορεί να συνεχίζουν να δείχνουν συγκεκριμένα γεγονότα από διελεύσεις ή προόδους. Για παράδειγμα, η μοίρα της βασιλικής οικογένειας στην εξορία ή το μέλλον της μοναρχίας στην κοινωνία, θα μπορούσαν να φαίνονται στον χάρτη που καταστρώθηκε για την ίδρυση της μοναρχίας.

Στην πραγματικότητα, χάρτες καταστρώνονται όχι μόνο για την στέψη του βασιλιά, τις βουλευτικές εκλογές ή την θέσπιση συντάγματος, αλλά και για άλλα γεγονότα που είναι σημαντικά επειδή ακριβώς νομιμοποιούν τη μεταβίβαση της εξουσίας.

Μερικές φορές όμως, όπως σε ένα πραξικόπημα ή μια επανάσταση, η εξουσία μπορεί να αλλάξει χέρια παράνομα. Ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις όμως, ένα είδος συμβολικής δράσης είναι πρωταρχικής σημασίας, όπως για παράδειγμα η εκτέλεση ενός ηγέτη ή η κατάληψη του προεδρικού μεγάρου από τους επαναστάτες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο συμβολισμός θα είναι εμφανής στους αστρολόγους και ένας χάρτης που καταστρώθηκε για ένα τέτοιο συμβολικό γεγονός, μπορεί να θεωρηθεί ότι ισοδυναμεί με έναν εθνικό χάρτη. Αξίζει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι ακόμη και υπό αυτές τις συνθήκες, η εξουσία συχνά αλλάζει χέρια (*κυριολεκτικά*) μέσω μιας συνταγματικής πράξης.

Ένα κατεξοχήν παράδειγμα τέτοιας συνταγματικής αλλαγής εν μέσω χάους, είναι η κατάληψη της εξουσίας από τους μπολσεβίκους στη Ρωσία με τον Λένιν, που πολύ προσεκτικά νομιμοποίησε την επανάσταση, μέσω διαδικασιών συνταγματικής ψηφοφορίας⁷. Στην διαδικασία της νομιμοποίησης της μεταβίβασης εξουσίας, ακόμη και όταν πρόκειται για την ανάληψη καθηκόντων ενός απλού δημάρχου, υπάρχει ένας προσεκτικά σχεδιασμένος συμβολισμός και η προσοχή σε αυτούς τους τελετουργικούς συμβολισμούς έχει σημασία, γιατί έτσι, μπορεί να εντοπιστεί η ακριβής στιγμή (*ο ακριβής χρόνος είναι σημαντικός*

αστρολογικά) που άρχισε ένα πραξικόπημα (για παράδειγμα) ή που τελείωσε. Είναι αυτονόητο ότι η προσεκτική ιστορική έρευνα, είναι απολύτως απαραίτητη για να προσδιοριστεί ο χρόνος κατά τον οποίο συμβαίνουν τα εν λόγω γεγονότα και αυτό είναι κάτι που πολύ συχνά στο παρελθόν οι αστρολόγοι δεν έλαβαν υπόψη.

Μπορεί να υποστηριχθεί ότι ένα ωροσκόπιο για μια στέψη ή για ένα παρόμοιο γεγονός είναι πολύ σημαντικό, διότι όλες οι ελπίδες, οι φόβοι αλλά και οι επιθυμίες του συλλογικού, επικεντρώνονται σε αυτό το γεγονός, το οποίο γίνεται επομένως η απτή εκδήλωση του συλλογικού ασυνειδήτου εκείνης της συγκεκριμένης χρονικής περιόδου. Ωστόσο, αυτή η εξήγηση δεν ικανοποιεί όλες τις περιπτώσεις, γιατί αν και πολλά από τα σημαντικά γεγονότα που χρησιμοποιούνται για την κατάστροψη κοσμικών χαρτών έχουν όντως αυτόν τον βαθμό δημοσιότητας, κάποια άλλα δεν τον έχουν.

Σε ένα πραξικόπημα για παράδειγμα, μόνο τα αντάρτικα στρατεύματα έχουν επίγνωση της στιγμής κατά την οποία καταλαμβάνουν το προεδρικό μέγαρο. Ή πολλοί κάτοικοι της χώρας μπορεί να αγνοούν ή απλά να μην ενδιαφέρονται για τα σημαντικά γεγονότα. Ποιος στο βόρειο τμήμα της Αγγλίας το 1066 γνώριζε ότι ο Γουίλιαμ στέφθηκε στο Λονδίνο;

Η απάντηση σε αυτό είναι ότι το συλλογικό εκδηλώνεται με ασυνείδητο τρόπο και δεν είναι απαραίτητο τα μέλη του συλλογικού να γνωρίζουν συνειδητά τι συμβαίνει.

Συχνά μια μειονότητα, είτε η σημερινή ή η μελλοντική άρχουσα τάξη, είτε οποιαδήποτε άλλη ομάδα συμφερόντων, εκδηλώνει την εκάστοτε ψυχική κατάσταση του συλλογικού, αντ' αυτού. Ακόμη και σε περιπτώσεις όπου οι ενέργειες της μειονότητας αντιβαίνουν τις συνειδητές επιθυμίες της πλειονότητας, η αστρολογία δείχνει ότι το συλλογικό δημιουργεί το δικό του μέλλον, σύμφωνα με τις ασυνείδητες επιθυμίες του. Πολλές χώρες στον κόσμο σήμερα, όπως και στο παρελθόν, είναι ελάχιστα δημοκρατικές στα κυβερνητικά τους συστήματα, ενώ μερικές μάλιστα παράγουν ανησυχητικά κατασταλτικά συστήματα, όπως ο φασισμός και ο κομμουνισμός.

Τα συστήματα αυτά διατηρούν την υπόστασή τους μέσω των κυβερνήσεων που χρησιμοποιούν συνδυασμούς φόβου και στρατιωτικής δύναμης, ενώ η μάζα του πληθυσμού φαίνεται συχνά να μην ενδιαφέρεται καθόλου για τη διατήρηση του συστήματος. Ωστόσο, η αστρολογική θεωρία χρησιμοποιώντας την έννοια του συλλογικού ασυνειδήτου, θα υποθέσει ότι το συλλογικό είναι υπεύθυνο για τη λυπηρή κατάσταση μιας τέτοιας χώρας, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το συλλογικό σε μια «κοινοβουλευτική δημοκρατία» είναι υπεύθυνο για τα οφέλη και τα δεινά του συστήματος.

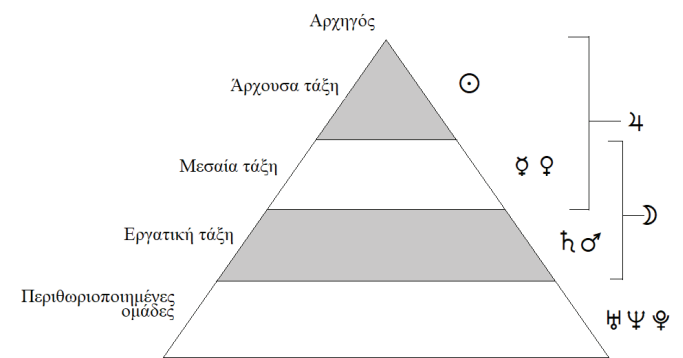
Η δομή της κοινωνίας

Θα μπορούσαμε ίσως να συγκρίνουμε το κοινωνικό μοντέλο με το μοντέλο της ψυχής της Jolande Jacobi (βλ. Κεφάλαιο 3, σελ. 79). Η πυραμιδοειδής δομή υπονοεί περισσότερο τη λαϊκή αντίληψη του φεουδαρχικού κράτους, παρά την σύγχρονη, αλλά φαίνεται να έχει αστρολογική βάση (Σχήμα 4.1). Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το ταξικό σύστημα ως την αναλογία μας, γιατί αυτό είναι το

σημαντικό κοινωνιολογικό μοντέλο που χρησιμοποιείται σήμερα.

Στην κορυφή της πυραμίδας βρίσκεται ο ηγέτης, η βασίλισσα, ο πρόεδρος, ο αρχηγός του κόμματος ή όποιος είναι αυτός που σύμφωνα με την μεσαιωνική πεποίθηση λαμβάνει την εξουσία από τον ουρανό. Σε αυτή την θέση είναι και ο πρωθυπουργός. Στον άμεσο περίγυρο αυτού του προσώπου είναι τα υπόλοιπα μέλη που γενικότερα θεωρούνται ως η άρχουσα τάξη: αριστοκράτες, πολιτικοί, γαιοκτήμονες, αξιωματούχοι του κόμματος, καπιταλιστές, στρατιωτικοί ηγέτες κ.ο.κ. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που είναι προφανώς υπεύθυνοι για τη λήψη αποφάσεων στην κοινωνία, αν και αστρολογικά μάλλον τείνουν να ενεργούν με τον ίδιο ασυνείδητο τρόπο, όπως όλοι οι άλλοι.

Κάτω από την κυρίαρχη τάξη είναι η μεσαία τάξη, η ομάδα που διαχειρίζεται το κράτος εξ ονόματος της άρχουσας τάξης. Εδώ έχουμε όλες τις διοικητικές και επαγγελματικές ομάδες και τους εργαζόμενους. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο Ερμής και η Αφροδίτη είναι ιδιαίτερα κατάλληλα σύμβολα για αυτήν την ομάδα.

Σχήμα 4.1 Η δομή του βιομηχανικού κράτους-έθνους: μια θεωρητική σύγκριση με τον χάρτη της Jacobi της ανθρώπινης ψυχής με προτεινόμενες πλανητικές αντιστοιχίες.

Η μεσαία τάξη είναι υπεύθυνη για τη διοίκηση της εργατικής τάξης, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ως απειλή τόσο από την άρχουσα, όσο και από τη μεσαία τάξη. Μια αντιστοιχία εδώ θα ήταν η απειλή που μπορεί να αισθάνεται το άτομο, από την ασυνείδητη νευρώση. Η εργατική τάξη, αποτελείται από όλους εκείνους που εκτελούν χειρωνακτικές εργασίες και συνήθως έχουν πουλήσει τον μόχθο τους σε έναν εργοδότη. Ο Κρόνος μπορεί να συνδεθεί με αυτή την ομάδα ειδικά καθώς συμβολίζει τόσο τη βαριά βιομηχανία σε έναν κοσμικό χάρτη και συχνά την ψυχολογική «σκιά» σε έναν γενέθλιο.

Στο κάτω μέρος της πυραμίδας υπάρχουν όσοι ενδιαφέρονται ελάχιστα για το έθνος. Αυτοί μπορεί να είναι οι άνεργοι ή οι εθνικές και φυλετικές μειονότητες που υποφέρουν. Αυτοί οι άνθρωποι συχνά θεωρούνται απειλή από τις ομάδες πάνω από αυτές. Όταν μια ανώτερη ομάδα αισθάνεται ότι απειλείται από μια κατώτερη, τότε θα τείνει να αναπτύξει αυταρχικές ή ολοκληρωτικές τάσεις όπως ο φασισμός. Τέτοιες φιλοσοφίες μπορεί επίσης να είναι η βάση δράσης μιας κατώτερης ομάδας στην πυραμίδα εναντίον μιας ανώτερης. Αξίζει να υποθέσουμε ότι οι διαπροσωπικοί πλανήτες, ο Ουρανός, ο Ποσειδώνας και ο Πλούτωνας, ίσως είναι κατάλληλοι για να συμβολίσουν

τόσο τη χαμηλότερη ομάδα της κοινωνίας, όσο και τις διάφορες μορφές ανατροπής, όπως ο φασισμός (η βίαιη έκρηξη της καταπιεσμένης σκιάς).

Διεργασίες αλλαγής στην κοινωνία

Σε μια αρμονικά οργανωμένη κοινωνία όλα τα κοινωνικά στρώματα ταυτίζονται από κοινού, με σκοπό την σταθερότητα του κράτους αλλά, όταν παύει η κατώτερη ομάδα να αισθάνεται πως υπάρχει κοινός σκοπός με την ανώτερη ομάδα, τότε στην κοινωνία συσσωρεύονται πολιτικές πιέσεις. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί όταν μια εθνική ή θρησκευτική μειονότητα χάνει την από κοινού ταυτότητά της με την άρχουσα τάξη, η οποία μπορεί να είναι άλλης εθνικότητας ή θρησκείας ή όταν η μεσαία τάξη αισθάνεται ότι η άρχουσα τάξη της έχει στερήσει την πολιτική εξουσία ή όταν η εργατική τάξη αισθάνεται ότι η μεσαία τάξη της έχει στερήσει τον πλούτο. Οι πιέσεις αυτές δημιουργούνται όταν η οργάνωση του κράτους δεν αντικατοπτρίζει το στάδιο ανάπτυξης του συλλογικού ασυνειδήτου.

Οι διεργασίες της αλλαγής στην κοινωνία ξεκινούν με τη σταδιακή εξέλιξη της συνείδησης της ανθρώπινης φυλής, κάτι που φαίνεται από τους πλανητικούς κύκλους (ιδιαίτερα από τις αργές διελεύσεις των εξωτερικών πλανητών στον ζωδιακό και από τις εκάστοτε όψεις που κάνουν μεταξύ τους) και ίσως από τον πλατωνικό Μέγα Εναιυτό. Αυτή η αλλαγή συμβαίνει στο υλικό πεδίο και έτσι λοιπόν κάθε έθνος θα την βιώσει διαφορετικά, όπως και διαφορετικά θα βιώσουν την ίδια αλλαγή τα μέλη του ίδιου έθνους.

Για παράδειγμα ένας φύλαρχος στο Θιβέτ, θα έχει μια διαφορετική εμπειρία από έναν αστό στη Νέα Υόρκη και ένας εκατομμυριούχος θα έχει μια διαφορετική εμπειρία από έναν πάμφτωχο. Αυτό εξαρτάται εν μέρει από την ψυχοσύνθεσή τους, όπως φαίνεται μέσα από τον γενέθλιο χάρτη τους, αλλά και από την πραγματικότητα, διότι σε καιρούς πείνας ο πλούσιος άνθρωπος έχει κάτι να φάει, ενώ ο φτωχός λιμοκτονεί. Αν γενικεύσουμε αυτό το παράδειγμα στο ταξικό σύστημα, τότε η αγροτική τάξη ως σύνολο έχει διαφορετική εμπειρία από τους γαιοκτήμονες. Ίσως οι γαιοκτήμονες να αγοράσουν τη γη των αγροτών και να τους διώξουν ή ίσως οι αγρότες να εξεγερθούν και να καταλάβουν τη γη τους.

Έτσι η γενική αλλαγή στο ιδεατό επίπεδο (το επίπεδο του εθνικού πνεύματος ή του συλλογικού ασυνειδήτου) εκδηλώνεται με συγκεκριμένο τρόπο. Ένα κράτος συνεχώς θα αντανakλά τα συμφέροντα της κυρίαρχης τάξης στην κοινωνία, έτσι λοιπόν σε ένα καπιταλιστικό κράτος πρώτα από όλα θα προστατεύονται τα συμφέροντα των καπιταλιστών και σε ένα κομμουνιστικό κράτος, τα συμφέροντα των γραφειοκρατών του κόμματος. Όταν το κράτος αποτυγχάνει να αναγνωρίσει τις αλλαγές που συμβαίνουν στην ταξική δομή, τότε γίνονται επαναστάσεις και αν η επανάσταση καταφέρει να ανατρέψει το κράτος, τότε το συλλογικό θα πρέπει να δημιουργήσει ένα νέο κράτος, το οποίο θα έχει και έναν νέο χάρτη. Ένα γεγονός καθοριστικής ιστορικής σημασίας είναι ότι σε τέτοιες επαναστάσεις, η νέα τάξη μπορεί τελικά στην πραγματικότητα να μοιάζει πάρα πολύ με την παλιά τάξη που τόσο δραματικά ανέτρεψε. Για παράδειγμα, μετά από

μια ταραχώδη επανάσταση στη Γαλλία, η Αυτοκρατορία του Ναπολέοντα αντικατέστησε την Δυναστεία των Βουρβόνων και στη Ρωσία το σταλινικό κράτος αντικατέστησε το τσαρικό καθεστώς. Με άλλα λόγια, οι αλλαγές στο συλλογικό ασυνείδητο του έθνους γίνονται πολύ σταδιακά, ενώ συμβαίνουν δραματικές αλλαγές σε ένα κράτος, όταν οι συνθήκες δεν έχουν αλλάξει σύμφωνα με τις αλλαγές στο συλλογικό ασυνείδητο. Είναι σαν να σπάει ένα φράγμα που συγκρατούσε αλλαγές αιώνων στο συλλογικό ασυνείδητο, οι οποίες τώρα κατακλύζουν την υλική πραγματικότητα.

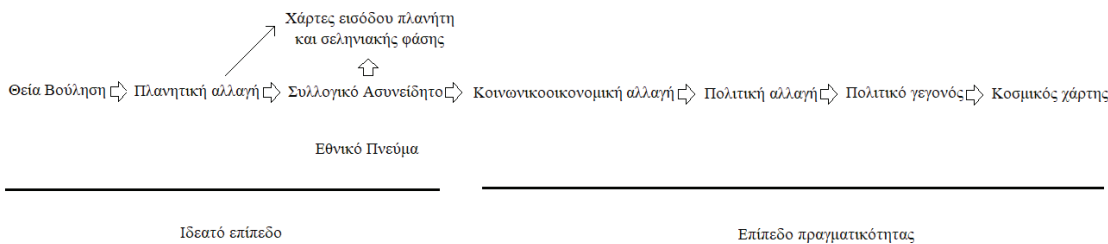
Σε ορισμένες κοινωνίες, το κράτος είναι οργανωμένο έτσι ώστε να διευκολύνει τη σταδιακή κοινωνική αλλαγή και την πολιτική εξέλιξη, χωρίς να ανατρέπει το ταξικό σύστημα, όπως το σύστημα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Αυτό μπορεί να εξηγηθεί ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένο ωροσκόπιο για το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου η πολιτική εξέλιξη είναι σταδιακή και συνεχής. Για τον αστρολόγο η απουσία μιας επανάστασης είναι σχεδόν εξίσου απογοητευτική με το να υπάρχουν πάρα πολλές επαναστάσεις.

Συνοπτικά, μπορούμε να πούμε ότι οι διεργασίες της αλλαγής σε μια κοινωνία, έχουν την ρίζα τους στην εξέλιξη του εθνικού πνεύματος ή του συλλογικού ασυνειδήτου, έτσι όπως τις βλέπουμε στις μεταβαλλόμενες σχέσεις των πλανητών και του ζωδιακού κύκλου.

Αυτό εκδηλώνεται στην κοινωνική και οικονομική ζωή της κοινωνίας, προκαλώντας αλλαγές στην ισορροπία μεταξύ διαφορετικών ομάδων. Αυτές οι αλλαγές, στη συνέχεια προκαλούν πολιτικές αλλαγές και ο χάρτης του γεγονότος που καταστρώνεται για τη στιγμή της πολιτικής αλλαγής, θα πρέπει να συνδυάζει στοιχεία νομιμότητας και συμβολισμού. Αυτό επικυρώνει και την επίσημη μεταβίβαση εξουσίας, που είναι η τελική εκδήλωση της αλλαγής στο συλλογικό ασυνείδητο (Σχήμα 4.2).

Μπορούμε επίσης να θεωρήσουμε την σχέση μεταξύ των πλανητικών κινήσεων και της πολιτικής μέσα από ένα πιο υλιστικό πρίσμα, βασιζόμενοι κυρίως στο έργο των Gribbin και Plagemann, *The Jupiter Effect*.⁸ Παρά την επιστημονική εμφάνιση του βιβλίου τους και την μνεία του από πολλούς άλλους συγγραφείς, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οποιαδήποτε τέτοια υλιστική αντίληψη της πλανητικής αιτιώδους συνάφειας, είναι εξαιρετικά θεωρητική και παραμένει σε επίπεδο εικασίας.

Ουσιαστικά οι Gribbin και Plagemann, υποστηρίζουν ότι ορισμένες πλανητικές σχέσεις συνδέονται με βασικά γεωφυσικά φαινόμενα και αυτό μπορεί να φαίνεται μέσα από τις αναταράξεις του ηλιακού ανέμου, την συχνότητα των ραδιοκυμάτων στο ηλιακό σύστημα και το γήινο ηλεκτρομαγνητικό πεδίο, πράγματα που έχουν δύο σημαντικές συνέπειες στη Γη. Η πρώτη είναι η άμεση επίδραση των πιθανών ατμοσφαιρικών ή ηλεκτρομαγνητικών συνθηκών στην ατομική και συνεπώς στην συλλογική ανθρώπινη συμπεριφορά. Η δεύτερη μπορεί να είναι πιο έμμεση: οι ατμοσφαιρικές συνθήκες επηρεάζουν το κλίμα, το κλίμα επηρεάζει τη γεωργία, οι διακυμάνσεις της γεωργικής παραγωγής επηρεάζουν την οικονομία, οι οικονομικές αλλαγές επηρεάζουν τις κοινωνικές συνθήκες, οι οποίες με τη σειρά τους επηρεάζουν τις πολιτικές υποθέσεις.

Σχήμα 4.2 Η διαδικασία της αλλαγής στην ανθρώπινη κοινωνία - ένα αστρολογικό μοντέλο

Ας δούμε ένα παράδειγμα από την πρόσφατη ιστορία. Ο Gribbin θεωρεί ότι η έκρηξη του ηφαιστείου El Chichon στο νότιο Μεξικό, στις 28 Μαρτίου και στις 4 Απριλίου 1982, προκλήθηκε από πλανητικές διελεύσεις⁹. Είναι πιθανό η ηφαιστειακή τέφρα που απελευθερώθηκε από την έκρηξη στην ατμόσφαιρα να είναι η αιτία της φαινομενικής πτώσης της θερμοκρασίας στην περιοχή του Ειρηνικού κατά έναν βαθμό Κελσίου το 1982-3. Είναι επίσης πιθανό ότι αυτή η πτώση της θερμοκρασίας να επιδείνωσε την ξηρασία στην Αυστραλία και τις γενικές κλιματολογικές συνθήκες που οδήγησαν στις πρώτες μαζικές πυρκαγιές και στη συνέχεια σε σοβαρές πλημμύρες σε περιοχές της νότιας Αυστραλίας τον Φεβρουάριο του 1983. Το συγκεκριμένο αποτέλεσμα των παραπάνω μπορεί να διαφαίνεται στην τεράστια οικονομική πίεση που ασκήθηκε στη σημαντική βιομηχανία βοοειδών και προβάτων, καθώς οι βοοκότοποι καταστρέφονταν. Μπορούμε βεβαίως να το τραβήξουμε και πιο μακριά από τον Gribbin και να υποθέσουμε ότι τέτοια γεγονότα συνέβαλαν στην πολιτική αναστάτωση που έφερε το Εργατικό Κόμμα στην εξουσία στις 6 Μαρτίου 1983.¹⁰

Για να δεχτούμε αυτή τη σειρά γεγονότων ως μέρος μιας ενιαίας διαδικασίας, πρέπει πρώτα να αποδεχθούμε την πλανητική αιτιώδη συνάφεια στην έκρηξη του El Chichon. Πρέπει να αποδεχτούμε ότι αυτή η έκρηξη ήταν υπεύθυνη για την ψύξη της περιοχής του Ειρηνικού. Πρέπει να παραδεχτούμε όμως ότι μάλλον αυτή η ψύξη είναι εικασία, μιας και πρόκειται για μια μέτρηση που αφορά μια τόσο μεγάλη έκταση (έγινε για ένα πολύ μικρό διάστημα και η πτώση της θερμοκρασίας ήταν πάρα πολύ μικρή). Πρέπει παρολαυτά να δεχτούμε ότι αυτό επιδείνωσε την ξηρασία στην Αυστραλία - η ξηρασία όμως αποτελούσε ήδη ένα σοβαρό πρόβλημα, όταν εξερράγη το ηφαίστειο. Και πρέπει τελικά να προσπαθήσουμε να διαπιστώσουμε εάν οι οικονομικές συνθήκες που δημιούργησε η ξηρασία αποτέλεσαν παράγοντα στην ήττα της κυβέρνησης της Αυστραλίας στις γενικές εκλογές.

Όπως μπορούμε να δούμε, οι επιστημονικές και υλιστικές θεωρίες είναι προς το παρόν απλές υποθέσεις, όπως ακριβώς και οι θεωρίες του Νεοπλατωνισμού, όπως για παράδειγμα η ιδέα της αλλαγής που εκδηλώνεται μέσω των πλανητικών σφαιρών από μια θεϊκή συνείδηση οποία συμβολίζει το συλλογικό ασυνείδητο ή εθνικό πνεύμα. Παρόλα αυτά, η υλιστική προσέγγιση πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη και μπορεί να απεικονιστεί διαγραμματικά όπως στο Σχήμα 4.3.

Κάθε έθνος, μπορεί να έχει διαφορετικές μεθόδους μεταβίβασης εξουσίας και ο επιμελής αστρολόγος ερευνη-

τής θα πρέπει να το γνωρίζει αυτό, αλλά όποια και αν είναι η κοινωνία, ο αστρολόγος θα πρέπει να δώσει την προσοχή του σε εκείνο το γεγονός που συνδυάζει τον συμβολισμό και τη νομιμότητα

στον μεγαλύτερο βαθμό.

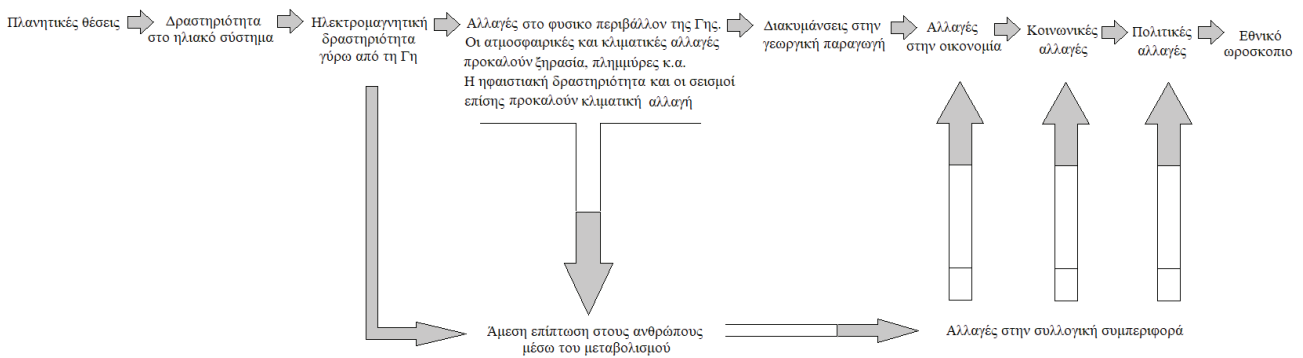
Θεωρίες περί Κράτους

Οι πολιτικοί φιλόσοφοι, πάντα διατύπωναν διάφορες θεωρίες για το πώς ακριβώς λειτουργεί ένα κράτος. Ο αστρολόγος έχει το πλεονέκτημα ότι μπορεί να πάρει όλες αυτές τις θεωρίες και να τις συνδυάσει. Υπάρχουν δύο θεμελιώδεις απόψεις για την προέλευση της κοινωνίας. Η μια είναι η ιδεαλιστική άποψη σύμφωνα με την οποία το κράτος είναι προϊόν μιας άυλης ύπαρξης, όπως για παράδειγμα το «εθνικό πνεύμα» του Χέγκελ. Η άλλη είναι η υλιστική άποψη σύμφωνα με την οποία το κράτος είναι αποτέλεσμα των καθαρά υλικών απαιτήσεων και αναγκών. Η αστρολογία συχνά ταυτίζεται περισσότερο με την πρώτη άποψη, αλλά θα μπορούσαμε να δούμε την αστρολογία και ως τον συνδυασμό κρίκο μεταξύ αυτών των δύο απόψεων, διότι ένα ωροσκόπιο είναι ένας χάρτης άυλων δυνάμεων και ενεργειών που μετά βίας μπορούμε να καταλάβουμε, οι οποίες ενυπάρχουν στην ύλη για δεδομένο χρόνο και τόπο. Θα μπορούσαμε λοιπόν να δούμε τον κοσμικό χάρτη σαν έναν διάμεσο μεταξύ της ιδεαλιστικής και της υλιστικής άποψης, χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα το ανθρώπινο μάτι, το μάτι εξάλλου είναι αυτό που επιτρέπει στο μυαλό, την έδρα της ψυχής, να αντιληφθεί οπτικά το εξωτερικό φυσικό περιβάλλον (Σχήμα 4.4).

Υπάρχουν επίσης διάφορες θεωρίες σχετικά με την προέλευση της εξουσίας σε μια κοινωνία, οι οποίες και πάλι μπορούν να ταξινομηθούν σε δύο γενικές κατηγορίες. Υπάρχει η θεωρία σύμφωνα με την οποία η εξουσία προέρχεται από τους ηγέτες, οι οποίοι μπορεί να την λαμβάνουν από τον ουρανό και κατόπιν να την μεταβιβάζουν στους υφισταμένους. Και υπάρχει η θεωρία σύμφωνα με την οποία η εξουσία ενυπάρχει στον λαό, ο οποίος μπορεί στη συνέχεια να την μεταβιβάσει στους αρχηγούς του για περιορισμένο χρονικό διάστημα.

Η πρώτη θεωρία είναι ουσιαστικά εκείνη της ακμής της φεουδαρχίας και της θεοκρατίας στην ύστερη μεσαιωνική εποχή και σχετίζεται με τις ανατολικές ιδέες που εισήγαγαν οι Ρωμαίοι. Η δεύτερη θεωρία ανήκει στην κατηγορία των θεωριών «κοινωνικού συμβολαίου» που διατυπώθηκαν από εκείνους που ανέτρεψαν τα ευρωπαϊκά φεουδαρχικά συστήματα από τον 17ο έως τον 19ο αιώνα. Η πρώτη θεωρία μάλλον ταιριάζει περισσότερο στην αστρολογία, ειδικά μάλιστα καθώς ορισμένοι μονάρχες, όπως οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες, αντλούσαν στοιχεία από τον αστρολογικό συμβολισμό για τις τελετές ενθρόνισής τους, στις οποίες μόνο ο Θεός ήταν πάνω από αυτούς. Η αστρολογική πρακτική φαίνεται να υποστηρί-

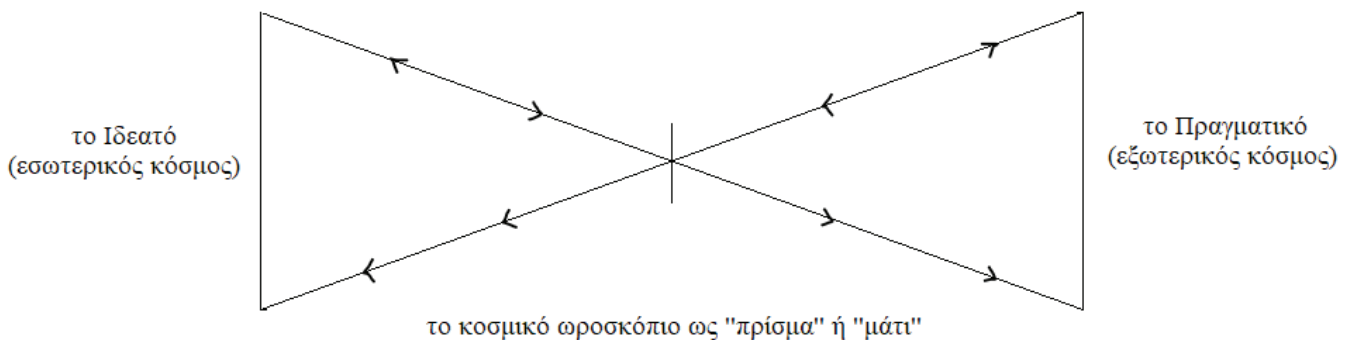
Σχήμα 4.3 Ένα υλιστικό μοντέλο πλανητικής και πολιτικής αλλαγής

ζει αυτή τη θεωρία, καθώς ο χάρτης γέννησης του ηγέτη γίνεται ένα ωροσκόπιο που λειτουργεί για το συλλογικό και αυτό είναι κάτι που αποδεικνύεται μέσα από τις διελεύσεις και τις προόδους του χάρτη. Γεγονότα που επηρεάζουν το συλλογικό είναι δυνατό να φαίνονται και άρα να προβλεφθούν μέσα από το ατομικό ωροσκόπιο του ηγέτη. Προφανώς και οι προεκτάσεις αυτής της θεωρίας στην έννοια που έχουμε για την δημοκρατία είναι τεράστιες. Δεν υπάρχει κράτος στον κόσμο, είτε πρόκειται για κοινοβουλευτική δημοκρατία είτε για λαϊκή δημοκρατία, που να μην καλλιεργεί τον μύθο ότι είναι πράγματι μια δημοκρατία, ότι η μάζα του λαού έχει τον έλεγχο και ότι τον ασκεί μέσα από την λήψη συνειδητών αποφάσεων.

Ωστόσο η θεωρία του συλλογικού ασυνειδήτου, μας οδηγεί και προς μια άλλη κατεύθυνση, διότι υποθέτει ότι το σύνολο του λαού, αν και ασυνείδητα, έχει τον έλεγχο

γαλύτερη υποστήριξη στο κοινοβούλιο και δεύτερον από τον μονάρχη, ο οποίος έχει λάβει την εξουσία από τον Θεό με θρησκευτικό και συμβολικό τελετουργικό (την *στέψη του*) και την αναθέτει στον Πρωθυπουργό. Στις Ηνωμένες Πολιτείες ο Πρόεδρος εκλέγεται πρώτα από το συλλογικό, αλλά στη συνέχεια πρέπει να ορκιστεί ότι θα κυβερνήσει έντιμα βάζοντας το χέρι του πάνω στην Αγία Γραφή και παίρνοντας έτσι την εξουσία και από τον Θεό.

Η κοσμική αστρολογία μπορεί να χρησιμοποιήσει το ωροσκόπιο ενός κράτους σαν εργαλείο, για να κατανοήσουμε τις πολιτικές διαδικασίες αλλά και για να αυξήσουμε την επίγνωση του πολιτικού μας περιβάλλοντος. Ο χάρτης μπορεί να γίνει εργαλείο για τη δημιουργία μιας καλύτερης δημοκρατίας, μέσω μιας περισσότερο συνειδητής και λιγότερο ασυνείδητης συμμετοχής στη διαδικασία λήψης αποφάσεων του έθνους. Η κοσμική αστρο-

Σχήμα 4.4 Ένα μοντέλο του κοσμικού ωροσκοπίου ως μεσολαβητή μεταξύ «υλικού» και «ιδεατού»

και ότι οι ηγέτες αναλαμβάνουν την εξουσία μόνο μέσω της συναίνεσης του συλλογικού, αν και αυτό γίνεται πάλι ασυνείδητα. Συνεπώς έχουμε μια διαλεκτική σχέση μεταξύ εξουσιαστή και εξουσιαζόμενου, στην οποία σχέση η εξουσία μεταβιβάζεται με δύο τρόπους ταυτόχρονα. Για παράδειγμα στο Ηνωμένο Βασίλειο, ο πραγματικός ηγέτης είναι ο Πρωθυπουργός. Ο Πρωθυπουργός λαμβάνει την εξουσία από δύο πηγές: πρώτον από το συλλογικό, επειδή είναι ο αρχηγός του πολιτικού κόμματος με τη με-

λογία, μπορεί να χρησιμοποιήσει το ωροσκόπιο του κράτους, ακόμα και ως εργαλείο για πρόβλεψη ή απλά για παθητική παρατήρηση γεγονότων, αλλά μπορεί να κάνει περισσότερα με αυτό.

Μπορεί να το κάνει ένα εργαλείο, για τη γενική βελτίωση της ανθρώπινης κοινωνίας, για την αποφυγή του πολέμου και της τυραννίας και για τη δημιουργία ενός καλύτερου μέλλοντος, μέσα από την καλύτερη κατανόηση των πολιτικών διεργασιών.

Παραπομπές

1. βλέπε Κεφάλαιο 1
2. βλέπε Κεφάλαιο 10
3. Grenville, F. *Works*, σελ.78
ΣΤΜ οι στίχοι αποδόθηκαν ελεύθερα από τον μεταφραστή και δεν αποτελούν επίσημη μετάφραση
4. Rousseau J.J. *Κοινωνικό Συμβόλαιο* Τόμος 1, Κεφάλαιο 7
5. βλέπε Κεφάλαιο 3
6. βλέπε Κεφάλαιο 10
7. βλέπε Κεφάλαιο 10
8. βλέπε Gribbin, J. και Plagemann, S. *The Jupiter Effect*. Βλέπε επίσης Playfair, B. L. και Hill, S. *The Cycles of Heaven*; Gauquelin M. *The Cosmic Clocks*; Tilms, R. *Judgement of Jupiter* και διάφορα άρθρα στο *Correlation*, το ερευνητικό περιοδικό του Astrological Association
9. Gribbin, J. Συνέντευξή του στο βρετανικό Channel 4, στις 3 Μαρτίου 1983
10. Οι Γενικές Εκλογές της Αυστραλίας πραγματοποιήθηκαν στις 6 Μαρτίου 1983 και οδήγησαν σε αλλαγή κυβέρνησης. Έχει ενδιαφέρον ότι αυτό το προέβλεπε στην αυστραλιανή έκδοσή του το *Old Moore's Almanack* το 1983, αν και στο αλμανάκ οι εκλογές προβλέπονταν για τον Φεβρουάριο, μήνας βέβαια που συνέπεσε με την προεκλογική περίοδο. Για τον Φεβρουάριο του 1983 η πρόβλεψη έλεγε ότι «οι προεκλογικές ρητορείες κυριαρχούν στο αυστραλιανό κοινοβούλιο» και «σκάνδαλα θα μπορούσαν να ταράξουν τον αρχηγό της κυβέρνησης». Είναι πιθανόν ότι η βάση για αυτές τις προβλέψεις ήταν η διέλευση του Ουρανού πάνω από ευαίσθητα σημεία στον ομοσπονδιακό χάρτη της Αυστραλίας.

Βιβλιογραφία

- BARKER, E. *Principles of Social and Political Theory* Oxford, 1951.
- BROWN, J. L. *The Methodus and Facilem Historiarum Cognitionem of Jean Bodin, A Crititcal Study* Washington, 1935.
- CASSIRER, E. *The Individual and the Cosmos in Renaissance Philosophy* New York, 1963.
- CASSIRER, E. *The Myth of the State* Yale, 1963.
- COLLINGWOOD, R. G. *The Idea of History* Oxford, 1946.
- FICHTE, J. *Works, Vol II* (Trans. William Smith) London, 1963.
- GAUQUELIN, M. *The Cosmic Clocks* London, 1969.
- GRENVILLE, F. *Certain Learned and Elegant Workes of the Right Honourable Fulke, Lord Brooke* London, 1633.
- GRIBBIN, J. AND PLAGEMANN, S. *The Jupiter Effect* Glasgow, 1974.
- HEGEL, G. *The Philosophy of Right* (Trans T. M. Knox) London, 1952.
- LOVEJOY, A. O. *The Great Chain of Being* London, 1933.
- MANUEL, F. *Shapes of Philosophical History* London, 1965.
- ROUSSEAU, J.J. *The Social Contract* (trans. Maurice Cranston) London, 1968.
- ROY, L. L. *Of the Interchangeable Course or Variety of Things in the Whole World* London, 154.
- TILLYARD, E. M. *The Elizabethan World Picture* London, 1944.
- TILMS, R. *Judgement of Jupiter* London, 1980.
- VICO, G. *The New Science* (Trans. T. Bergin and M. Fisch) New York, 1948.
- YATES, F. *Astraea* London.

Κοπή Πίτας ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α. 2019